

Sevseydin sende beni keşke, yazarım..Beraber yazardık o zaman şiirlerimizi.Gözyaşlarıma eklerdim, gözyaşlarını.Birlikte ağlardık, birlikte gülerdik.Bakmaya kıyamazdık birbirimize.Heyecan yalnız bizi değil, sayfalarımızı da sarardı.

Kalemlerimiz 'biz' yazar, 'biz' susardı.

Bilirdik gerçek aşkın asıl tarifini.

Yaşardık, kendi yazdığımız dünyamızda.

Mutlu olurduk belki..

Ben ölünce, sen gülümseyince..

Yanağında oluşan gamzene gömerlerdi beni.

Ölen yalnız bedenlerimiz olurdu.

Sevecek olan yüreklerimiz, sonsuza kadar severdi birbirini.

Ölüm bizi ayırsa da, sevgimiz hep beraber kalırdı.

Biz, 'biz' kalırdık, her şeyin anlamını yitirdiği sen/li ben/li dünyada.

Biz 'biz'i severdik, her şeye rağmen, herkese rağmen.

Sevseydin sende beni keşke, yazarım..

O zaman anlam kazanırdı, bu geç saatler.

Bomboş sayfalar, sen/siz düşler..

Hatice Yerlikaya

Kendi yazılarımı yazdığım yesyeni sayfamdır, beklerim tüm yüreğine değenleri ..

<https://www.facebook.com/pages/Hatice-Yerlikaya/507743339282287>